

FÁBIÁN TIBOR

Ha választ a falu

Ha választ a falu, mindenkin izgatott kampányláz lesz úrrá. Valaki ezt így fogalmazta meg: négyévente megbolondulnak ezek az amúgy szeretetreméltó, kedves emberek. Ha választ a falu, nekem az amerikai horrorfilmek jutnak eszembe, ahol időnként felbőg a láncfűrész az óvatlan és magabiztos turista különböző testrészein. Meg a zombifilmek, ahol merev tekintetű kampányfertőzöttek elől menekül a kevés túlélő, a faluba tévedt áruszállítók és átutazók. Mert, ha választ a falu, nincs kegyelem, megszűnik a békés együttélés, az egykor higgadt úriemberek most veszett dühvel kurvaanyáznak, de nem ám az udvaron a nagy diófa árnyéka alatt, a kutya és macska megértő társaságában, hanem lehetőleg a főutcán, mert ez önmagában is kampányüzenet, a súlyosabb és hangosabb fajtából, miszerint dögöljön meg az ellenjelölt tehene, száradjon el a szépen gondozott pázsitja, és egyáltalán.

Ha választ a falu, az hírlík, hogy a boltból kitessékelik az ellenjelölt riadt tekintetű szimpatizánsait. Kellett neked másra szavazni, a szigorú boltosné keresetlen szavakkal küld el, és még örülhetsz, ha a bevásárló kosarat nem dobja utánad. Aztán törheted a fejed, most akkor melyik boltba engednek be a faluban, hogy politikai elkötelezettség alapján, szigorúan ideológiai alapon vegyél egy nyamvadt konzervet. Ha szerencsés vagy, van az ellenjelölthöz húzó boltos is. Ha nem, konzerv helyett bukta.

Mert, ha választ a falu a feje tetejére áll minden, kampánnyal kelünk és fekszünk. Az oltár elé készülő ifjú pár közé is befészkel magát a politika mótelye, míg végül a gyengébb akaratú vőlegény enged a menyasszony kisírt szemű, cseppet sem halk érvelésének. Értsd: jó van na, nem szavazok, csak ne ordíts már, az isten szerelmére. Az iskola folyosóján elgypepálják az ellenjelölt gyerekét a másik jelölthöz húzó suhancok. A tantestület máshonnan ingázó tagjai egyik napról a másikra a település újsütetű, szavazóképes polgáiraiként ébrednek. Szavaznak is, ha kedves az állásuk. Mert, ha választ a falu, ki vannak hegyezve a nyelvek, a szemek és a fülek. Feljelentők írják. Mennek a leleplező levelek a különböző hatóságoknak az ellenfél szavazóinak visszaéléseiről. Hírügynökségeket megszégyenítő folyamatossággal kelnek szárnyra az újabb és újabb történetek az ellenjelölt múltjáról, jelenéről, és talán még a jövőjéről is.

Mert, ha választ a falu, az ablakok megtelnek a jelöltek plakátjaival. Tele vannak az ablakok és a kerítések a Kánaánt mosolyogva ígérő emberfejekkel. Persze, ha választ a falu, mindig akadnak marcona tekintetű emberek, akik két fröccs között, fel és alá masíroznak alvág és felvág között és a plakátokon állnak bosszút. Ha választ a falu, évtizedes kapcsolatok pillanatok alatt szakadnak meg. Jóbarátok lesznek egymás dühödt ellenségei, buzgón kifecsegitik a baráti évek alatt egymásról megtudott titkokat, ismerősök elfordulnak egymástól az utcán, a szomszédok már nem keresik egymás társaságát. Már nem mennek át egymásért egy kanál sóért, egy doboz gyufaért, inkább nem főznek ebédet. Ha választ a falu, a korábbi nagy létszámú kerti partik társasága sem jön már össze többet, mert ha választ a falu mindenki a hasonszőrűt keresi. Mert ilyenkor olyan túlcsonduló a gyűlölet a sok-sok igaz és rémtörténet nyomán, hogy a baráti, rokonai és munkahelyi kapcsolatok helyét átveszik a *partik* kapcsolatok.

Ha választ a falu, recsegnek és ropognak az eresztékek, mérgeződnek a lelkek, és miközben a jelöltek folyton csak jó életet ígérnek, egyre többen keresik a térképen Amerikát, Londont, Párizst, mert ez a falu nem normális. Mert inkább elmegyek a londoni magyar utcába mosogatni, minthogy az ellenjelölt uralkodását és dőlyfösködését legyek kénytelen megélni. Ha választ a falu, az egész szép lassan egy merő gyűlölet lesz, mígnem a suttogó propaganda helyét, a felfakadó indulat nyomán átveszik az utcai hangoskodások, veszekedések, a majd elintézek én téged típusú ígéretések.

Ha választ a falu, és nem vallasz színt, rosszabbul jársz, mert nem csak az egyik oldal fog utálni, hanem mind a kettő. Mindenki haragjának célkeresztjébe kerülsz. Mind mondhatod, hogy te vitán és párton felül állsz. Egy tekintet, egy mosoly, egy kacsintás, de még egy rosszul értelmezett bibircsók alapján is rád bizonyítják, hogy összejátszol a másik oldallal. Ha választ a falu, az indulatok gátszakadása miatt egyre távolabb kerül a szebb jövő, amit a plakátokra merevített, retusált mosolyok ígérnek. Elúszik a reménylett jólét, és maradnak a mérgezett kutak, az iszapos lelkű emberek, akik legalább annyit tudnak, de azt megfellebbezhetetlen akarnoksággal, hogy a másik oldal miatt nem valósultak meg a szép remények.

Ha választ a falu, utána valaki el kell majd hordja az összegyűlt szemetet, a sok gőzölgő rothadást, de hogy ki és mikor és hogyan, azt még egyik oldal emberei sem tudják, mert ehhez nagyon sok szemetes kocsi kellene, olyan sok, amit ebben a kis faluban egyetlen emberfia nem látott még soha.

Becehegyen

